

Ilansk Siberi kaardil

Ilanski töölised kirjutasid kuulsusrikkaid lehekülgi Siberi revolutsioonilise liikumise kroonikasse. Kahel korral valati siin oma vabaduse eest võitlevate tööliste verd. 1905. aastal laskis kindral Meller-Zakomelski karistusalgad maha sadu depoo töölisi, paljud said haavata või heideti türmi, 1918. a. detsembris toimunud ülestõusu ajal hukkus valgekaartlaste käe läbi mitukümmend töölist.

Kuid kõik see ei mürdnud vabadusvõitlejate tahet. Oodatud võit saabus.

54 nõukogude võimu aasta jooksul on Ilanskis toimunud suured muudatused. 1917. aastal oli siin 1127 elanikku, praegu ligi 20 000. Veduri- ja vagunidepoos on uus, kaasaegne sisseade, auruveurite asemel on nüüd elektrivedurid. Kerkisid mööbli- ja õmblusvabrik, teeninduskombinaat, koolid, raamatukogud, poliiklinnikud, lasteaiad ja suurepärase raudteelaste kultuuripalae. Plaanis on uue administratiivhoone ja korrastatud elamurajoonide ehitamine.

Siberi kaardil on Ilansk vaid väike täpik. Kuid tema sidemed kogu maaga on laiaulatuslikud. Keskajalehtedes kirjutatakse tihti Lenini ordeniga autasustatud kolhoosi «Krasnoj Hleborob» ja Oktoobrirevolutsiooni ordeniga autasustatud VII Nõukogude Kongressi nimelise kolhoosi töötajate suurepäraest saavutustest.

Ilansk on kindlalt liitunud noorte Siberi linnade perre. Tema ajaloos peegelduvad ilmekalt need tohutud muudatused, mis Nõukogude võimu aastad on toonud meie suure kodumaa igasse paika.

O FOMINA

Raudteepargi vaikselt nurgas seisab oebelisk, mille tänulik järelpölv on püstitanud 1918. a. detsembris valgekaartlaste poolt hukatud töölistele.

